

NO

SETEMBRE 2013 - ANY XXXV - NÚM. 135

Llum d'Oli

P O R R E R E S

PREMSA FORANA

amb la vaga dels docents

ESTANC
CA NAJAUME

Tabac - articles de regal - papereria - llibres
i tota classe de revistes i diaris
Carrer Sant Roc, núm. 2 - PORRERES

MANIS

L'Almoina, 30
Tif. 971 16 84 56
Porreres - Mallorca

Pepe Jeans
LONDON

LIBERTO

DIESEL
FOR SUCCESSFUL LIVING

Germans Leiva

Antonio Marqués, 2
07003
PALMA DE MALLORCA
Tel. 971 76 34 92
Fax: 971 75 19 63

www.viajespegaso.com

Sebastià Vidal Mas
Foto Vidal - Porreres

Avinguda Bisbe Campins, 22
Telf. 971 64 73 20

LLG FUSTERIA
LLITERAS GARI

Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, núm 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)
Taller: Ctra. Porreres - Montuiri, Parcela 250
Telef. i Fax 971 16 84 66

Llum d'Oli

Setembre de 2013 - Núm. 135

Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:

Agrupació Cultural de Porreres

Carrer Magos

Tel/Fax 971 16 86 21

Adreça electrònica:

agrupacioculturalporreres@gmail.com

Col·laboradors/es:

Andreu Arranz

Maria Barceló Crespi

Germanes Barceló-Crespi

Joan Barceló Fusteret

Joan Barceló Capeller

Magdalena Barceló Oliver

Margalida Barceló Taberner

Rafel de Campanet

Col·lectiu Sang de Terra

APIMA CP Escola Nova

Joan Ferrà Sansó

Joan Lladonet

Joan Miralles Plantalamor

Pere Muntaner

APIMA i claustre CC Verge de Monti-sion

CC Verge de Monti-sion

Biel Vich

Antoni Riera

Cesca Roig Sampol

Maria Sampol

Jaume Rosselló

Jaume Rosselló Salleras

Maria Antònia Sureda

Fotografies de la portada:

Simó Tortella

Imprimeix

Gràfiques LLOPIS, S.A.

Tel. 971 58 04 89

e-mail: disseny@grafiquesllopis.com

*Els articles publicats reflecteixen
únicament l'opinió dels seus autors.*

QUÈ VOLEN AQUESTA GENT?

Com és que diuen que a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera els al·lots no dominen el castellà? Com és que no s'han llegit les estadístiques que tenen a la seva Conselleria i que mostren que tenen un bon domini del català i el castellà i un domini acceptable de l'anglès? Com és que si van fluixos en matemàtiques les han de fer en anglès?

Com és que s'estimen més que sapiguem un mal anglès a costa de perdre coneixements en matemàtiques, física i química, naturals, socials, etc. etc.?

Com és que per aprendre anglès han de fer la física i química en castellà?

Com és que tenen l'obsessió malaltissa d'aniquilar la nostra cultura i que no aprenguem a escriure ni a xerrar bé la nostra llengua, la catalana, amb les seves particularitats a cada illa?

Com és que estan obsessionats en que deixem de ser mallorquins i siguem castellerquins? De què ens volen empeltar?

Com és que agredeixen moralment i insulten tots els mestres i professors de les Illes Balears?

Com és que volen manipular la gent perquè odii els professionals de l'educació? Com és que encenen el foc de la discòrdia, la venjança i la por?

Com és que tracten els nostres infants i joves com si fossin rates de laboratori per fer els seus jocs i experiments educatius perillosos? Com és que no volen que siguin cultes i arrellats a la nostra cultura?

Com és que es carreguen tots els programes d'èxit d'aprenentatge de l'anglès (intercanvis, ajudants de conversa, seccions europees, anglès a Educació infantil ...)? Com és que al seu lloc hi posen un programa inventat per uns capets ofuscats (el TIL), sense comptar amb els experts, i ens el volen vendre a preu de patató?

Com és que juguen amb l'educació i no s'escolten els experts ni els volen demanar parer?

Com és que el seu vocabulari bàsic és "imposició", "expedient", "decret llei" i "denúncia"?

Com és que ens imposen una pifia de model educatiu per la via del decret i sense consultar ni escoltar cap membre de la comunitat educativa?

Com és que diuen mentides a la ciutadania i diuen que tenen 3000 mestres formats i el que tenen són 3000 persones que han fet algun curset curt o llarg? Com és que no diuen que a Europa per poder ensenyar en una llengua qualsevol s'ha de tenir nivell de nadiu (el més elevat)?

Com és que es passen pel forro els Consells Escolars i les seves decisions democràtiques i consensuades?

Com és que es boten els tribunals i es passen de rosca en pla dictadura?

Com és que estan en contra de la participació democràtica de les famílies en els assumptes educatius i les ataquen i amenacen?

Com és que no atenen ni escolten el clam de les famílies que pateixen per l'educació que tendran els seus fills?

Com és que no posen recursos humans i econòmics perquè de veritat millori l'educació a les nostres illes? Com és que retallen tot el que poden en sanitat, assistència social i educació?

Com és que rebutgen que la Universitat faci de medidora en el conflicte que ells mateixos han creat per dallonsos?

Com és que parlen de llibertat d'elecció de llengua i aquí ningú no pot elegir res?

Com és que es pensen que combregarem amb rodes de molí?

Com és que no saben que hem tengut bons pares i mares, padrins i padrines, mestres i professors que ens han ensenyat a estimar la nostra llengua i a ser crítics, lliures i solidaris?

Com és que es carreguen tota la tasca educativa i social que s'ha anat fent durant 30 anys?

Com és que creen conflictes, els duen al límit i no els volen resoldre?

Fotos: Simó Tortella

SOPAR DE CLOENDA

Dia 28 de juny es va celebrar al pati del Quarter Vell el sopar de cloenda de les activitats de l'Agrupació Cultural. Una cinquantena de persones poguérem degustar el menú que ens va servir l'empresa Bon Profit de Porreres i la magnífica decoració de les taules. El grup de música **Bujosa Trio** animà la vetllada amb tems de pop, indie pop i soul.

REPRESENTACIÓ DEL DIARI D'UNA MILICIANA

Imatge de l'obra "Diari d'una miliciana" que es va representar el passat 20 de juliol al Racó de la Memòria. La Companyia de Teatre de la Universitat de Barcelona sota la direcció de Toni Galmés i, amb la parti-

cipació de l'actor Toni Lluís Reyes posaren en escena la història de les cinc infermeres voluntàries de la Creu Roja que vingueren a Mallorca entre l'agost i el setembre de 1936. Un centenar de persones s'acostaren a La Creu de Porreres per a seguir la representació que és una veu contra el feixisme, contra les injustícies i una lluita a favor de la dignitat humana.

Aquest acte va ser organitzat per l'Agrupació Cultural, l'Ajuntament de Porreres, Memòria de Mallorca i l'Obra Cultural Balear.

VOLTA EN BICICLETA

Com cada any i dins el programa de les festes de Sant Roc, dimarts dia 13 d'agost el GEP va preparar la tradicional volta en bicicleta per a nins, nines i joves de totes les edats, pel terme de Porreres. El grup de ciclistes sortiren des de Sa Plaça en direcció cap al camí de Sa Serra on iniciaren la ruta: camí de Son Dagueta, camí de Ses Planes,

Son Moranegrí, aquí feren una aturada per menjar un poc de fruita i beure un poc d'aigua. Seguiren cap a Son Mas, camí de Banyeres cap a la rotonda del cementeri i cap a la vila.

Des d'aquestes planes volem donar les gràcies a l'Ajuntament pel berenar saludable que ens va fer arribar i als membres de Protecció Civil per la seva ajuda.

PRESENTACIÓ DE LA NOVEL·LA L'ÀNIMA LLIURE

Dins el marc de les festes de Sant Roc, dia 13 d'agost es va presentar el llibre de Maria Coloma Mairata *L'Ànima Lliure*. L'acte va tenir lloc al pati del Quarter Vell amb la col·laboració de l'àrea de Cultura de l'Ajuntament.

Joana Mora, presidenta de l'Agrupació Cultural donà la benvinguda als assistents i a l'autora del llibre, l'algaïdina Maria Coloma.

Tomeu Garí va parlar de la trajectòria de l'autora i feu dues pinzellades de l'obra.

Maria Coloma tancà l'acte llegint uns paràgrafs de la novel·la i desvetllant alguns dels escenaris per

on transcorren les històries dels diferents personatges. Un tast de cervesa des Pla va concloure la vetllada.

I TORNEIG DE SCRABBLE EN CATALÀ DE PORRERES

El capvespre de dia 14 d'agost, en un dia atapeït d'actes de les festes de Sant Roc, en el local de l'Agrupació Cultural de Porreres es va fer el I Torneig de Scrabble en Català, organitzat pel Club Scrabble Porreres. Aquest club va néixer el Nadal passat a l'empara de l'Agrupació Cultural de Porreres i està integrat en la Federació Internacional de Scrabble en Català. Aquest joc consisteix a fer el màxim de punts amb la formació de paraules amb 7 fitxes que cada jugador agafa a l'atzar, cada fitxa és una lletra i cada lletra té uns punts, les paraules s'han de formar damunt un tauler que té cases que poden doblar o triplicar el valor de les lletres o de les paraules. Darrerament, molta gent s'ha aficionat a les famoses versions per Internet de *Catamots* o *Apalabrados*.

En el Torneig de Porreres s'hi inscrivieren més de vint persones, algunes d'altres pobles de Mallorca, com ara de Petra, Santa Maria, Pòrtol, Sa Pobla... i també varen venir en Joaquin Linaje, de Reus, i na Sayaka Kamikariya, una japonesa que viu a l'Hospitalet de Llobregat. S'hi feren tres rondes, més de quatre hores de joc, i entre ronda i ronda els participants pogueren agafar forces amb un pisolabis gentilesa de l'Agrupació Cultural de Porreres. Els guanyadors del Torneig foren aquests:

1r premi: Maria Moll, de Pòrtol

2n premi: Pau Arranz, de Porreres, President del Club Scrabble Eivissa.

3r premi: Antònia Riera, de Petra, membre del Club Scrabble Porreres.

4t premi: Magdalena Morell, de Porreres, membre del Club Scrabble Porreres.

5è premi: Sayaka Kamikariya, del Club Scrabble de l'Hospitalet de Llobregat

Rècord de scrabbles: Ricard Oliver, de Santa Maria, amb 7 scrabbles.

Millor puntuació de jugada: Tomeu Perelló, de sa Pobla, amb REFREDA, 90 punts.

Millor paraula amb NY: Tomàs Linaje, de Reus, amb DINYAREM, 70 punts.

Els premis, donats per l'Ajuntament de Porreres, consistiren en tres paneres de productes porrerencs per als tres primers i cinc lots de llibres per a la resta. El primer també se'n duia un sopar per a dues persones al restaurant de la Colònia de Sant Pere, el *Sant Pere Beach* (per gentilesa del germà de n'Antònia Riera). I el segon un sopar per a dues persones al *Bar Can Guillem* de Porreres (gentilesa dels seus propietaris).

També hi va haver participació infantil, amb molta concentració i ganes, i amb premis per a tres nines: Jia Sampol, Marta Feliu i Oumayma Alami.

Volem agrair l'ajuda de les persones voluntàries que ens ajudaren en tota la organització i la col·laboració de l'Ajuntament de Porreres.

El Club Scrabble Porreres vol aprofitar per convidar tothom, grans i petits, a jugar en les partidetes que fa els dissabtes capvespre al local de l'Agrupació Cultural o en el Bar N'Hereveta. Ara ja ens començam a preparar per participar al campionat que es farà a Eivissa el 2 de novembre. Ens podeu trobar al *Facebook* (ClubScrabble Porreres) per estar informats de les convocatòries, o podeu enviar un correu electrònic a scrabbleporreres@gmail.com.

PROPERES ACTIVITATS

OCTUBRE

Dies 4 i 11.- SEMINARI SOBRE LA TOPO-
NÍMIA URBANA DE PORRERES (S. XII-
XXI) a càrrec de Maria Barceló Crespí a les
19:30 al local social.

Dia 26.- Feim cim al Puig d'en Famella. Pujada
a peu des de Porreres. (programa Sa Fira)

NOVEMBRE

Aquest mes tornen els DIVENDRES DE
PEL-LÍCULA A L'AGRUPACIÓ amb el
següent programa:

Dia 8.- "Fènix 1123" dirigida per Joel Joan i
Sergi Lara, durada 90 minuts, en català. Temàtica:
Sobre les relacions Estat espanyol-Catalunya.

Dia 15.- "En tierra de hombres" de Niki Caro,
126 minuts. Temàtica: dona treballadora.

Dia 22.- "Antònia" (oscar a la millor pel·lícula
estrangera, 1996) dirigida per Marlen Gorrís,
93 minuts. Temàtica: feminisme

Dia 29 de novembre: "En el tiempo de las mari-
posas" de Mariano Barroso, 95 minuts. Tracta
de tres germanes dominicanes que donaren
suport a un intent revolucionari per derrocar la
dictadura de Trujillo a la República Dominicana i
pel qual foren assassinades el 25 de novembre
de 1960. Per aquest motiu cada 25 de novem-
bre es commemora el Dia Internacional contra
la violència de gènere.

Altres activitats :

Dia 9.- GIUSEPPE VERDI en els 200 anys del
seu naixement a càrrec de Bàrbara Duran. A les
20:00 al local social.

Dia 23.- AlliberArt.

MÉS INFORMACIÓ

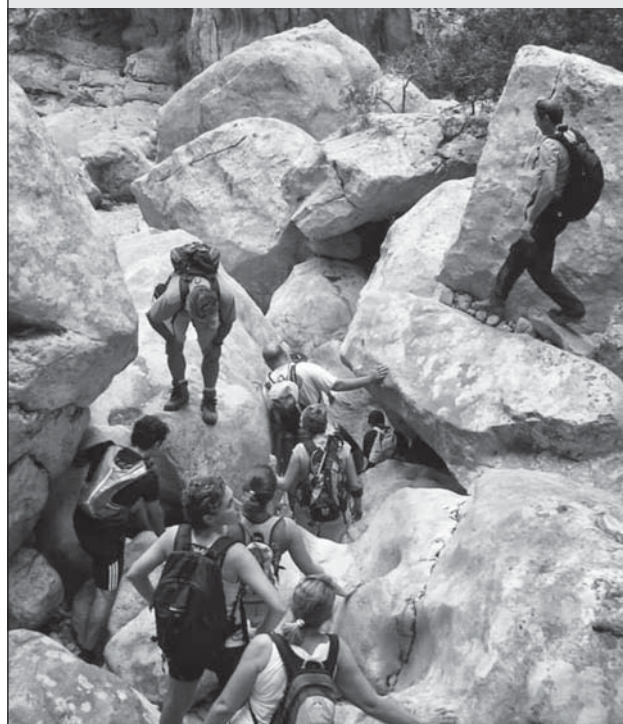
<http://agrupacioculturalporreres.blogspot.com/es/>

ACTIVITATS GEPERUDES

Diumenge dia 1 de setembre, el GEP va
organitzar la tradicional baixada al Torrent
de Pareis, que enguany ha arribat a la seva
39a edició. Més de 40 persones partiren de
bon matí cap a Escorca per gaudir d'aquest
paisatge tan especial que ens ofereix la bai-
xada al torrent. Els temps va acompanyar i
fins i tot algú es va atrevir a fer una nedada
a les fredes aigües del nord de Mallorca.

Després d'haver-se de suspendre durant dos
anys pel mal temps, aquesta excursió ja
consolidada aconseguí mesclar una vegada
més excursionistes nous amb els que repe-
teixen any rere any, així com gent de dife-
rents generacions

SA CUINA DE PLAÇA

Joan Miralles Plantalamor - Rafel de Campanet

Sofrit eivissenc

Ingredients per a 4 persones:

1/2 pollastre

un coll o un braç de mè
(segons el gust)

2 peus de porc

Per fer el brou necessitem:

1 tomàtiga de ramellet, api, tomàtiga d'ensalada, pastanagó, porro.

dues paellades de patatò

1 botifarró

un parell de trossos de sobrassada
prima

dues cabeces petites d'alls torrats
(per la patata)

alls crus a gust

julivert

safrà torrat

Cuïnera: Margalida Sastre Vaquer
(de ca na inyes)

Na Margalida, és porrerenca de naixement (va néixer el 1938) però el seu home, en Vicenç Marí Joan, és natural de Santa Eulàlia des Riu (Eivissa) encara que viu a Porreres des del 1949 (hi va venir quan tenia 19 anys).

Per això, a ca seva mengen cuina mallorquina i eivissenca fusionant-se en alguns casos les cuines d'ambdues illes. Allà va aprendre també a fer "guiat de peix" però, com que en sortir aquest número serem prop de matances, ens decantarem pel sofrit eivissenc, típic d'aquesta època de l'any.

Aquest menjar, na Margalida el va tastar per primera vegada fet per les germanes del seu home i com que el va trobar mel i diferent al que fins aleshores considerava que eren els sofrits, l'introduí al seu receptari particular amb molt d'èxit segons m'han informat fonts properes a la família.

Tant li agrada que encara ara, quan visiten els parents d'Eivissa demana que li facin acompanyat, si pot ser, d'una copeta de xampany. Hem de dir pels qui sou una mica hipocondríacs, no passeu pena del colesterol. Encara que el greix hi abunda, es pot considerar gairebé medicinal. No en va, la

mare d'en Joan va viure fins als 99 anys i segons diuen, aquest plat era el seu preferit i en va menjar anys i anys.

Recepta

Per preparar la base del sofrit el primer que farem serà bullir la carn per fer brou amb: una tomàtiga de ramellet, api, un porro i pastanagó. Quan ho tendrem bullit, traurem la carn i reservarem el brou a part.

Posam la carn a una olla neta i fregim un parell de paellades de patata (millor patató) i ho anam posant dins l'olla on hi ha la carn vigilant bé, això sí, de tapar-ho perquè tot agafi el gust. Si es vol, es pot fregir ceba encara que s'ha de dir que la recepta original eivissenca no en du.

Després, dins el mateix oli on hem fregit la patata hi posam els alls torrats (si es torren al caliu millor) cinc o sis tallades de botifarró i quatre o cinc tallades de sobrassada prima. Mentrestant, dins un murter feim una picada d'all i julivert amb quinze o vint brins de safrà torrat i esmicolat i si volem que quedi més groguenc, hi afegim una mica de safrà en pols.

Escaldam la picada amb l'oli que ha quedat de la sobrassada i el botifarró (a consciència!), el tiram damunt la patata i la carn amb quatre o cinc cullerades de cullerot (segons si ho volem més sec o més humit) del brou que tenim reservat.

És molt important que per mesclar el sofregit no remanem la patata amb una cullera. Per afer-ho, és molt millor que sacsem l'olla amb les mans. Una vegada ha lligat tot ja ho podem emplatar.

Bon profit!

L'apunt d'en Rafel de Campanet:

Quan cuinau moltes vegades voleu fer un "sofrit", amb una mica de tomàtiga, ceba o alls. Quan vaig arribar a Ciutat em sobtava quan al mercat molta gent quan volia comprar, el que per mi, era un manat de cebes tendres, demanava al "placer" que li venguessin "sofrits". Les cebes tendres o els grells no els havia vists, justament, gaire vegades per fer "sofrits". Per això, em demanava: a Ciutat compren "sofrits" per fer el sofrit? Més tard vaig entendre que la metonímia existia.

PLUVIOMETRIA

Germanes Barceló-Crespí

JULIOL 2013

Dia		
21	0,1	litres/m ²
Total	0,1	litres/m²

AGOST 2013

Dia		
06	0,5	litres/m ²
12	0,6	litres/m ²
17	1,3	litres/m ²
18	0,4	litres/m ²
25	6,2	litres/m ²
26	17,5	litres/m ²
27	1,7	litres/m ²
Total	28,2	litres/m²

Pa d'Or

Taller de Restauració i Conservació

Els nostres serveis: Mobiliari antic, policromia i daurats, datació imatge i retaula, talla de fusta, marquetaria, laca japonesa i pintura decorativa.

Sala, 19 · 07260 Porreres · Mallorca · Tel. 971 16 66 14
e-mail: pador@padorrestauracio.com · www.padorrestauracio.com

BM **ESPORT - SABATES**

Ballester Melià

C/ L'Almoina, 19
07260 PORRERES

Tel. 971 16 82 76
Tel. Part. 971 64 74 21

NOTICIARI PORRERENC

Fotos: Simó Tortella

NOVA JUNTA DE L'APIMA ESCOLA NOVA

Des de l'APIMA de l'Escola Nova de Porreres us feim arribar la nova composició de la junta perquè en tengueu constància i quedam a la vostra disposició per a qualsevol cosa que necessiteu.

Presidenta: Antònia M. Toledo

Vicepresident: Àngel Oneto

Secretària: Caterina Sureda

Tresorer: Ferran Casbas

Vocals: Aina Armero

Catalina Barceló

Coloma Martorell

Francesc Melià

Pere Mestre

Cristina Sorell

PAMBOLIADA SOLIDÀRIA

Junta Local de Porreres de l'AECC

El passat 12 d'agost tingué lloc a l'Escola Nova de Porreres la pamboliada solidària de Sant Roc a benefici de l'Associació Espanyola Contra el Càncer (AECC). Més de 700 persones participaren en aquest acte aconseguint recaptar un total de 6.000 euros. Actes com aquest, ajuden a que l'Associació

pugui complir amb els seus objectius: investigació, informar i conscienciar a la societat, recolzar i acompanyar al malalt i als seus familiars.

Des d'aquí volem aprofitar per donar les gràcies als que heu fet possible aquest acte: Ajuntament de Porreres, entitats col·laboradores, empreses i comerços, voluntaris i assistents a l'acte .

GRAN ÈXIT DE L'EXPOSICIÓ SOBRE LA UNIÓ ESPORTIVA PORRERES. 90 ANYS

En el marc de les passades festes de Sant Roc, l'exposició: "Unió Esportiva Porreres, 90 anys. Bocins de la història d'un gran club" fou la nova aportació de Bartomeu Garí, Simó Tortella i Porreres TV. A través de més d'un centenar de fotografies i un documental d'uns 90 minuts, els autors intentaren mostrar la història del futbol a Porreres. Ambdues propostes foren seguides per un nombrós que no es va voler perdre el que fou el món del futbol a Porreres. Porreres TV amb la col·laboració de l'Ajuntament de Porreres editaran el vídeo reportatge que es presentarà pels actes de la propera Fira de Porreres 2013.

POESIA REIVINDICATIVA: LA FORÇA DE LA PARAULA

Col·lectiu Sang de Terra i col·lectiu de poesia

Dia 12 d'agost, dins el programa de les festes de Sant Roc, el col·lectiu Sang de Terra i el col·lectiu de poesia, organitzarem una activitat amb el títol "*Poesia reivindicativa: la força de la paraula*". Començarem cremant a la foguera totes les immundícies que ens fan els dies més aspres:

Les mentides... perquè conduïxen inevitablement a carrerons sense sortida.

La por... de tots els que no saben mirar als ulls perquè tenen massa coses per amagar.

El ciment... que no deixa respirar les arrels.

Els lladres de llibertats... perquè ens roben allò més essencial de l'individu.

La demagogia, la manipulació de la informació... perquè és una forma de mentir, disfressada amb guants blancs.

La ignorància... que és una gran arma per a les persones que exer-

ceixen el poder sense miraments.

Les màquines... que ens refreden l'ànima.

La discriminació... perquè cal que tots siguem diferents per poder sentir-nos iguals.

L'alçada de puny contra els més febles... perquè el puny enlaire ha

de ser contra els violadors de raons.

Una vegada exercit el poder purificador del foc, expressarem amb veu ben clara els nostres desitjos:

Arrels... perquè sense saber d'on venim no sabrem mai on anam.

Quimeres... i forces per fer-les realitat.

Ales... per poder caçar al vol tots els somnis escampats.

Paraules clares... sense segones intencions.

Per cada gram de seny... un gram de bogeria.

Compromís... amb la nostra terra i la seva gent.

Més poetes... i menys demagogs

L'activitat va ser possible gràcies a un bon grapat de persones que any rere any són públic fidel i col·laboren amb el seu saber i les seves idees. Des d'aquí gràcies a cada una d'elles.

Autos Veny

Tels: 971 58 15 77 - 971 58 10 54
Fax: 971 58 16 15
E-mail: gerencia@autosveny.com

12 100 5845 - 9426 TMS

Concesionario
Autos Veny, S.A.
Carretera Campos, s/n
07200 Felanitx
Illes Balears

**jaume
sastre
soler SL**
materials de construcció

ceràmiques i gres ◆ bigues imitació fusta
ciments ◆ saques ◆ aïllants ◆ canonades
lloguer de minicontenidors (Servei a domicili)

CARRER NOU, S/N
(SORTIDA CTRA. PORRERES-VILAFRANCA)
07260 - PORRERES
TEL. I FAX: 971 647102

SABEU QUE...

Joan Barceló, *Capeller*

Sabeu que... n'hi va haver que per S. Roc s'enfadaren, es queixaren i protestaren perquè lo Molló (el gegant de Porrera) va lluir una estelada penjada a l'esquena durant totes les festes. *Senzillament, que es fotin. N'hi ha que hem de veure una bandera que tampoc ens agrada gens penjada al balcó de la Sala de cap a cap d'any, i ens hem de fotre.*

Sabeu que... la desorganització va ser la nota dominant a les passades festes de Sant Roc. *40 anys fent de puta, i encara no saben remenar es cul !!*

Sabeu que... al PP de Porreres hi ha mar de fons: reunions secretes, punyalades per l'esquena, conspiracions, sectors enfrontats,... etc... *Arròos!*

Sabeu que... als partits de l'oposició (PSOE i PSM) la mar va calmada. *Hi ha redols que per no haver, no hi ha ni aigua.*

Sabeu que... em feia molta il·lusió fer aquesta secció trilingüe, però no ha pogut ser perquè no tenc esTIL. *I és que ja som massa vell per a segons quines coses. Llàstima!*

Sabeu que... si tota la "jovenea" que va participar al Sant Roquet al voltant de la ensaïmada, haguera anat a l'ofici, l'església hagués quedat petita. *Es veu que el jovent porrerenc i porrerà no és gaire espiritual, si no més aviat és espirituós.*

Sabeu que... l'Ajuntament tolera i no actua contra l'excés de decibels que provoca el desorbitat volum de l'aparell de música d'un local nocturn que hi ha prop de plaça, malgrat les reiterades queixes dels veïnats. *És clar, ni la batlessa, ni cap regidor de l'equip de govern no viuen per allà a prop. Quina barra!*

Sabeu que... per Sant Roc no s'hi veren representants del (des)Govern "Baléa", ni del Consell de Mallorca (encara existeix?), al manco "oficialment". *Que és, que no varen voler venir o que no els varen convidar? Per aquí grata-hi!*

Sabeu que... hi va haver porrerencs/ques que per la Diada de l'11 de setembre anaren a Barcelona a fer "Via". *I nosaltres aquí "tira-tira" i sense frissar.*

Sabeu que... el pregoner de les passades festes de Sant Roc va perdre –literalment– els papers. *Aquest pregó farà història. Mare meva, quin ridícul!*

Sabeu que... tal com va succeir per les festes de l'any passat, aquest any ens hem de tornar a queixar del gran nombre d'actes que es trepitjaren i es solapaven. *No volen creure!*

Sabeu que... les bones relacions entre el jovent de Porreres i el de Porrera –amb tant d'anar i venir–, ja comencen a donar els seus primers fruits "sentimentals". *A veure si aviat haurem d'anar a noces!*

JOAN MAYOL

37 ANYS DE POLICIA MUNICIPAL DE PORRERES

D'esquerra a dreta: Tomeu Servera, Miquel Vaquer, Biel Martorell, Joan Mayol i Tomeu Mora.

Joan Mayol Gornals va néixer a Porreres dia 1 de gener de 1954, el mateix mes que es va construir la carretera de Montisíon. Fill de Biel Mayol Jaume, *Caragol*, de Montuiri i de Francisca Gornals Vidal, *Moia*, de Porreres.

La seva infantesa

Realitzà els estudis bàsics a *Cals Hermanos* amb Sor Magdalena, llavors passà a Sant Felip (8-10 anys) D'aquells anys recorda els mestres *don Francisco Bennassar*, *don José*, feien les classes allà on és ara la seu de la tercera edat (carrer Cerdà).

En Joan comenta que *cada matí ens feien formar fila al pati per cantar el Cara al Sol i l'hermano Josep ens repartia un tassó de llet en pols a cada un.*

Quan es va obrir el col·legi de Sant Felip, on es podia cursar el batxillerat, hi havia els mestres *don Antoni Barceló*, *des Missè*, en Lluís Peret, el pare Morell i els mestres més joves: Cosme Oliver, Antoni Tous, Biel Gomila, en Llambies...

Hi havia molta disciplina! Si duies una nota més baixa de 5 rebies amb

el regla a damunt el cap dels dits de la ma!

Els que estudiaven a Sant Felip ens donaven l'oportunitat de fer d'escolanet. Llavors feien el segon funeral allà i els que feien d'escolanet ens pagaven 2'50 pessetes per assistir a la missa del diumenges. Amb aquesta paga me podia comprar una ensaïmada doble (entorsillada) del forn de davant Sant Felip.

Començava la seva afició al futbol.

Joventut

Deixà els estudis de batxillerat per posar-se a fer feina, primer a Can Quec (molt poc temps) i llavors a l'Elèctrica Barceló fent de mosso d'en Jaume Sampol i en Joan Mora es *Sevillano*.

Va ser jugador de futbol de la UD Porreres, porter i àrbitre de les categories regionals. Mentrestant feia feina d'electricista i festejava na Francisca Font Servera, de *Can Mollet* amb la qual es casà l'any 1978. Té dues filles na Francisca i na Margalida.

Inici vida municipal

Un accident de cotxe, venint d'arbitrar un partit de futbol a Inca va ser la clau d'entrada a l'ajuntament (1975).

...vaig anar a l'ajuntament per tramitar la paperassa de l'accident. Biel Martorell Cerdà, aleshores municipal, m'informà que hi havia una

vacant de municipal, la de Jaume Xima. I així va ser com vaig entrar com a interí dia 1 de gener de 1976. En Biel Martorell em va haver de deixar tota la vestimenta: camisa, calçons i gorra.

Acabava de dimitir el darrer batle de la dictadura Antoni Fiol i s'incorporà al cap davant de la corporació en Josep Roig més conegut com en Pep de Son Amat.

D'aquesta nova etapa política que s'inicià amb l'arribada de la democràcia, en Joan recorda els primers regidors que s'assegueren al bancal de la sala de plens: Miquel Barceló, Pedro Mulet, Mateu Mora, batxà, Sion Rosselló, Tomeu Barceló, Porret, Antoni Martorell, Andreu Bonnín...

...era el més jove de la plantilla dels municipals juntament amb en Biel Martorell. La resta de companys en Jaume Cerdà, sereno Palou, Miquel de ca ses Jaumes, sereno petit, i Tomeu Mora, saig.

Fèiem torns i el sereno Palou sempre estava de nit, es saig els matins, en Miquelet els horabaixes. Jo i en Biel ens anàvem tornant. En aquells temps el torn de nit es feia des de les 20 hores fins a les 4 del matí.

-Quina va ser la teva primera intervenció com a municipal?

Un matí, ens varen avisar que havia caigut un home al carrer Major. Anava amb un ciclomotor. Me vaig personar al lloc indicat i trobà a un home a terra amb un ciclomotor damunt carregat amb 40 quilos de ferralla. Dues persones no bastaren per poder-lo aixecar! Era en Rafael Ortega Molina.

Les tasques com a municipal

La nostra feina era dirigir el trànsit, dur notificacions a les cases i mantenir l'ordre públic. També anàvem a guardar les entrades i les sortides del cine de Can Botarí. El que no podia faltar era anar al futbol cada diumenge i a fer volta pel passeig (ara carrer Almoína).

Estar present a cada sessió plenària, que se celebra a la Sala de Plens ha estat una de les feines que he fet al llarg de les diferents legislatures. A més de custodiar la vara del batle durant els dies dels Reis, Pasqua i Sant Roc. L'actual vara és de fusta noble i or. Sempre he vist la mateixa.

En Joan comenta que no ha tengut cap mena de problema amb cap dels batles que ha conegut i no son

pocs! Antoni Fiol, Josep Roig, Jaume Martorell, Francesc Sastre, Joan Sastre, Bernat Bauçà, i Xisca Mora.

Durant els 37 anys que en Joan ha estat municipal del nostre poble ha tengut l'oportunitat de conèixer moltes persones: regidors/es, batles, municipals, personal administratiu...

...record a Tòfol Llinàs (depositari), Joan Mora (catastre), Mateu Veny, Formatge (padró), Joan Barceló, "Porret" (oficinista) l'amo en Tomeu Torres (cobrador), i l'amo en Tomeu Mora, "Surt" (encarregat del cementeri). Com es pot comprovar la presència de la dona era nul·la.

Els secretaris que he conegut han estat Rafel Creus, Colau Conti, Francisca Adrover, Higinio Cascón, Jaume

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

Marcé i ara na Maria del Mar Estarellas.

Trenta-set anys al servei d'un poble donen per moltes anècdotes, curiositats, vivències, moments d'alegria de tristesa i de companyerisme.

Amb les persones que he compartit els darreres anys de feina són Tomeu Mora, Tomeu Servera, Antoni Melià, Miquel Santmartí, Sebastià Mora a més dels policies turístics Xisco Jaume i Pedro González.

Anècdotes

El primer vehicle motoritzat que vaig tenir per fer el servei va ser un Vespiño blanc trobat a una s'quia i llavors restaurat. Més tard (1970-80 aproximadament) l'ajuntament va comprar un 4L.

A les primeres eleccions democràtiques al col·legi electoral del carrer de l'Almoina al forn de Can Pere (allà on és ara Mans) es varen haver d'aturar les votacions. Don Antoni d'es missé era el president de la mesa, va entrar un interventor i el president li va demanar les credencials. L'interventor les posà a damunt l'urna amb tanta força que aquesta es va trencar.

Estava de servei tot sol, només tenia un "busca" i era el dia de les berbe-

nes de Felanitx. Devers les 12 hores del vespre al revolt de Son Mas un cotxe amb un parell de persones va girar. Vaig haver d'assistir als ferits. Una metgessa que passava per la carretera es va aturar i me va acompanyar fins a Son Dureta amb l'ambulància que llavors Sa Nostra havia regalat al poble. Érem els mateixos municipals de torn qui conduïem l'ambulància.

Un dia em varen cridar de la consulta del metge Monjo, al carrer de l'Al-

moina perquè hi havia una dona que passava per Porreres i s'havia posat de part. El metge va dir que no arribaria a Palma i va parir a la mateix consulta. Vaig haver de fer d'ajudant al metge.

L'olor de pólvora i les canyes dels covets per les festes sempre estaran presents als records d'en Joan En vaig amollar molts de coets!! als actes importants, a les carreres de bicicleta, al futbol, per Sant Roc... no podien faltar els coets que amollàvem del terrat de la Sala. Per sort no vaig tenir cap desgràcia.

En Joan és col·laborador de l'Institut Nacional de Meteorologia (AEMET) des de l'any 1993. S'encarrega de l'estació meteorològica automàtica situada a Ses Forques.

Ara el nostre entrevistat guardarà l'uniforme i la seva gorra de municipal i el veurem per la Casa de la Vila fent de notificador a les ordres de la batlessa durant cinc d'anys.

Vull agrair de tot cor la col·laboració i la bona feina que m'han brindat els meus companys municipals, batles, regidors i personal administratiu amb els quals he compartit molts bons moments.

Barbara-Art
DECORACIÓ - ANTIC

Gabriel Cortés

MESTRE ARTESÀ LLAUNER

FANALS MALLORQUINS - RESTAURACIÓ DE METALLS

Pl Molí de n'AMENQUAL, 10 - Telèfon i FAX 971 64 72 41 - 07260 PORRERES

UN NOM CLÀSSIC EN L'ANTROPONÍMIA PORRERENCA (SEGLES XVI-XVIII)

Maria Barceló Crespí

A la mitologia grega Paris (en grec antic Πάρις) fou un príncep troià, fill del rei Príam i de la seva esposa Hècuba, reina de Troia. Paris era conegut com “El de la bona figura” i esdevingué cèlebre pel rapte d’Helena la qual cosa desencadenà la guerra de Troia.

El mite de Paris ha estat present en la literatura des de l’antiga Grècia fins a la *Divina Comèdia* de Dante i s’ha repetit en moltes ocasions, en especial durant el Renaixement així com en el Neoclassicisme. Igualment ha estat tractat en la pintura, l’escultura i la música.

A l’època renaixentista el nom de Paris, encara que molt minoritari, apareix entre els noms de pila de la Ciutat de Mallorca, sobretot, de certs cercles d’humanistes.¹

A Porreres, el trobam a partir del segle XVI i de vegades formant

part d’un nom compost.

A tall d’exemple:

. el 31 de maig de 1558 es concedeix a Paris Barceló la franquesa de prevere (exempció de pagar alguns impostos) atesa la seva pobresa ja que no pot alimentar els seus dotze infants.²

. el dia 11 de gener de 1563 és batejat Joan Paris Barceló, fill de Pere Barceló i de Marió.³

. el dia 12 de gener de 1563 és batejat Paris Benet Coll, fill de Guillem Coll i de Joana.⁴

. El 13 d’octubre de 1577 mor Paris Barceló casat amb Elionor Joan Barceló.⁵

. Referència a Joan Paris Barceló, metge, fill de Paris Barceló (1597).⁶

Amb el temps el nom de Paris

esdevingué un malnom que la gent pronunciaria de manera aguda com si fos el nom de la capital de França. 7

A manera de mostreig:

. Bartomeu Barceló, àlies *Paris*, té casa que confronta amb el carrer del Pou Florit i que comprà a Pere Orell (1578).⁸

. Pere Barceló, àlies *Paris*, disposa de la casa de la seva muller Anna Cerdana, difunta. Anna heretà dita casa del seu pare Joan Cerdà i l’immoble està subjecte al pagament de 8 barcelles de forment censal (1578).⁹

. Joan Barceló, àlies *Paris*, compra a Rafel Barceló, àlies Nebot, 4 quarteres de forment censal (1579).¹⁰

. Joan Barceló, àlies *Paris*, compra a Jaume Rosselló i muller Caterina

1 BARCELÓ CRESPI, Maria; ENSENYAT PUJOL, Gabriel: “L’antroponímia mallorquina renaixentista”, *XVII Jornada d’Antroponímia i Toponímia*, Palma, 2005, 203-211.

2 ARM, EU 41, ff. 35-35v. Citat per MUNAR OLIVER, Gaspar; ROSSELLÓ VAQUER, Ramon: *Història de Porreres*, I, Palma, 1977, pàg. 205.

3 ADM, I/59-B-1, s/f.

4 ADM, I/59-B-1, s/f.

5 ADM, I/59-D/I-7, f. 40.

6 ARM, ECR 80, f. 57v.

7 Cal no confondre Paris (paraula plana, sense accent) amb París (paraula aguda, amb accent).

8 ARM, Escrivania de la Reial Capbreuació 999, f. 243v.

9 ARM, Escrivania de la Reial Capbreuació 999, f. 243v.

10 ARM, ECR 76, f. 207.

un tros de camp i vinya pel preu de 75 lliures (1580).¹¹

. Acta de defunció de Baltasar Barceló, àlies *Paris* (1583).¹²

. En el cadastre de 1693 apareix Joan Barceló, àlies *Paris*, posseïdor de casa i corral valorada en 240 lliures.¹³

. Entre 1695 i 1696 Baltasar Barceló, àlies *Paris*, ven a Esteve Campins 19 somades de vi al preu d'1 lliura, 17 sous.¹⁴

. A Antoni Sitjar, fill de Gabriel Sitjar, àlies *Paris*, li és establerta una quarterada de terra, de pertinències d'un rafal de nom son Mora, per part d'Antoni Xamena (1699).¹⁵

. Acta de bateig de Rafel Barceló Ferrer, àlies *Paris* (1699).¹⁶

. Acta de bateig de Rafel Joan Barceló Mulet, àlies *Paris* (1699).¹⁷

. Pere Barceló, àlies *Paris*, té una vinya prop del camí de son Servera (1700).¹⁸

. Acta de bateig de Joana Maria

El judici de Paris, pintura a l'oli obra de Peter Paul Rubens (1638).
Museu del Prado

Gertrudis Sitjar Morlà, àlies *Paris* (1701).¹⁹

. Jaume Barceló, fill de Jaume Barceló àlies *Paris*, ven a Joan Roc Orell 3 lliures censals (1702).²⁰

. Jaume Barceló, àlies *Paris*, ven a Llorenç Figuera, moliner, mig quartó de terra en el lloc de son Palou (1702).²¹

. Pere Barceló, àlies *Paris*, té casa al carrer Nou (1751).²²

Al llarg del segle XVII i principis del XVIII trobam varies branques de la família Paris.

La gent major de Porreres encara recorda que al carrer Nou, núm. 43 (posada de son Nebot) li deien can París (Paris ?).²³

11 ARM, ECR 77, f. 15-16.

12 ADM, I/59-D/1-7, f. 70.

13 MUNAR OLIVER, Gaspar: *Història de Porreres*, II, Palma, 1979, pàg. 97.

14 MUNAR OLIVER, Gaspar: *Història de Porreres*, II, Palma, 1979, pàg. 108.

15 ARM, ECR 90, f. 95.

16 ADM, I/59-B-8, f. 86.

17 ADM, I/59-B-8, f. 86.

18 ARM, ECR 90, f. 113v.

19 ADM, I/59-B-9, f. 15.

20 ARM, ECR 90, f. 200v.

21 ARM, ECR 90, f. 210.

22 ARM, Prot. M-1.972, f. 130.

23 Informació oral facilitada per Maria Font Lliteres (91 anys) i Àngela Crespi Sitjar (90 anys).

ALS NOSTRES LECTORS...

Tens alguna queixa o suggeriment?
T'agradaria veure publicada
la teva opinió al Llum d'Oli?
Vols col·laborar puntualment amb nosaltres?
Ara pots fer-ho a través de l'adreça
agrupacioculturalporreres@gmail.com
També ens podràs trobar al carrer
d'en Mago, núm. 6.

*Volem ser la veu del poble.
Perquè el Llum d'Oli
és cosa de tots!*

GENT D'AQUÍ I D'ALLÀ

Cesca Roig

ELS FUSS DE CHITÓN

A partir de la dècada les noranta va començar a arribar a les Illes Balears, per a residir-hi de manera permanent, un altre tipus d'immigració de fora de l'estat espanyol, sobretot procedents del Regne Unit i Alemanya, amb un augment continu de residents de nacionalitat germànica en les dècades posteriors.

La Dagmar i l'Erich Fuss van arribar a l'illa l'any 1989 procedents d'Alemanya per a treballar en el sector de l'hostaleria. Ell del nord de Bavària, prop de Nuremberg i ella de Colònia. La casualitat els va ajuntar a l'illa i aquí és on han fet casa seva i format una família. Els seus dos fills, la Raquel de 18 anys i el Maximilian de 17 van néixer i s'han criat a Mallorca.

Quan vau arribar a Porreres i perquè?

Després de treballar durant cinc anys a Cala d'Or vam anar a viure a cas Concos, fins que finalment vam arribar a Porreres l'any 1998. Va ser casualitat. Cercàvem una casa per viure ja que la que habitàvem llavors ens havia quedat molt petita amb l'arribada dels fills.

A una revista alemanya vam veure l'anunci d'una casa a la venda a Porreres. Només havíem estat un cop abans al poble, per una fira. Viure a Porreres no ho havíem planejat.

Alguna cosa que us cridés l'atenció? Què és el que us va impressionar més quan vau arribar?

No coneixíem gaire Mallorca abans de què l'empresa per a la qual treballàvem, ens enviés aquí. La nostra intenció era treballar i un cop acabada la feina tornar a Alemanya, no pensàvem quedar. Tot ha estat fruit de la casualitat.

Sabíeu, abans de venir, que a Mallorca es parla el català?

No, en absolut. A Alemanya no es sap gaire que aquí es parla català.

Al principi, a Cala d'Or, no sabíem que aquí es parlés una llengua pròpia. Allà hi conviuen diverses nacionalitats i idiomes. Fins i tot hi ha estrangers residents que només parlen l'idioma del seu país d'origen.

Fins que no ens vam traslladar a Cas Concos no vam saber que aquí es parla català.

La gent ens parlava castellà. Va ser a Porreres quan vam tenir contacte amb la llengua catalana.

La població autòctona, majoritàriament, utilitzava el castellà en

els seus intercanvis comunicatius amb els residents estrangers.

La llengua castellana esdevé llengua franca de comunicació entre els diferents grups lingüístics, principalment a les zones costaneres i a la capital.

I quina és la llengua habitual de comunicació a casa vostra?

A casa nostra, entre nosaltres, xerram alemany. Els fills, un cop passat el portal d'entrada, al carrer, parlen català.

Raquel: però amb el Max, quan ens barallem a casa, ho fem en català.

Dagmar i Erich parlen castellà i entenen perfectament el català, no obstant, l'Erich, a vegades s'atreveix a parlar-lo.

Pel que fa a l'escriptura, na Dagmar l'escriu perfectament. Ella, com a membre de la Coral de Porreres, és l'encarregada de gestionar el facebook de l'entitat. També me conta que tenen un grup de whatsapp i que sempre contesta els missatges en català.

T'ha costat molt aprendre'l?

L'he après cantant !! amb la coral, amb el dia a dia i a poc a poc. Amb les relacions amb la gent. Totes les empleades de Chitón són d'aquí, per tant, la llengua de comunicació a la feina és la catalana.

Creis que entendre la llengua d'aquí vos ha facilitat la integració i vos ha fet conèixer millor el lloc d'acollida?

Sí, és molt important la llengua per conèixer la gent del poble. Aquí al poble són molt oberts, però un nouvingut s'ha d'esforçar.

A nosaltres, tenir els nins aquí a l'escola també ens va fer esforçar molt. Ens vam haver d'espavilar.

Dagmar: Jo sempre l'he volgut aprendre, el català, volia fer un curs, però per una raó o una altra no tenia temps. Practico també amb la lectura, per exemple, amb el Llum d'Oli.

I vos va costar molt la integració a la vida i la gent del poble?

Gens ni mica.

Nosaltres no tenim gaires relacions amb alemany aquí, ni tampoc n'hem cercat el contacte. Crec que ens hem integrat molt bé. Els amics dels nins són del poble i estan molt integrats.

Raquel i Maximilian: Molta gent no sap que som alemanys.

Què és el que trobeu més a faltar d'Alemanya?

Dagmar: Jo no tornaria per res al nord.

Erich: Alemanya no està lluny. Hi anam a visitar la família, així que a faltar no hi trobam res.

I el que més vos agrada de Porreres?

La gent t'integra molt aviat, és gent oberta. És un poble amb infraestructures i quan els nins són petits això et facilita molt les coses.

És Alemanya una opció de futur?

No, noltros ja som porrerencs

Una llengua no és només un codi de comunicació. Una llengua és, com diu un llibre editat per l'Oficina Europea de Llengües Minoritzades, "L'ADN d'un poble, el seu codi genètic. És molt més que un simple conjunt de sons, de caràcters, de paraules i de gramàtica. Conté la memòria col·lectiva d'una comunitat i està associada moltes vegades amb els diferents àmbits de les relacions socials, dels valors morals, dels punts de vista polítics i de les tradicions".

*Article d'opinió
(3 setembre 2013).*

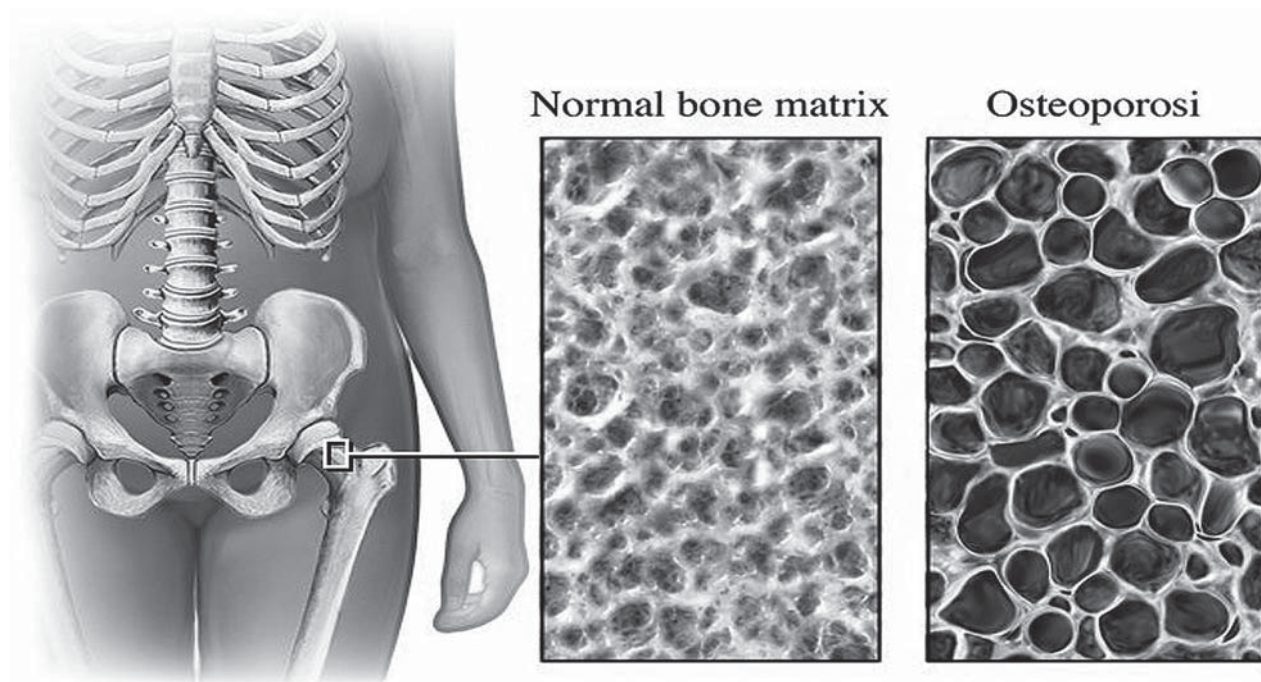
Ara Balears. Bartomeu Martí

CONFECCIÓ A MIDA DISSENY INTERIOR DECORACIÓ TÈXIL		
<hr/> <hr/> <hr/>		
www.chitondeco.com	info@chitondeco.com	
DAGMAR & ERICH FUSS 07260 Porreres/Mallorca Ctra. Porreres – Campos km 0,4		Tel. 971-16 82 57 Fax 971-16 85 28

TRENCA OSSOS

Magdalena Barceló Oliver

Infermera

L'osteoporosi és una malaltia sistèmica que provoca una disminució de la massa òssia i un deteriorament de la microarquitectura dels ossos, i, per tant, un augment del risc de sofrir fractures. Aquesta malaltia és asimptomàtica i pot passar desapercebuda durant molts anys fins que finalment es manifesta amb una fractura. Patir osteoporosi vindrà determinat pel nivell màxim de massa òssia que s'obtingui en l'edat adulta i el descens produït per l'envelliment; a més hi poden intervenir factors genètics i hereditaris. La desnutrició, la mala alimentació, poc exercici físic, hàbits tòxics com alcohol i tabac i l'administració de segons quins fàrmacs també poden afavorir l'aparició d'aquesta malaltia.

En el cas de les dones, la menopausa és un dels factors més influents en el desenvolupament d'aquesta afecció perquè la desaparició de la funció ovàrica redueix els nivells d'estrògens provocant una disminució de l'absorció òssia.

L'osteoporosi provoca gradualment deformitats de la columna vertebral, pèrdua de pes i talla, dolors musculars, debilitat dels ossos i fractures de radi distal, de maluc i vertebrals.

Hi ha diferents tipus d'osteoporosi, la pos menopàusica; sol aparèixer en dones de 51 a 75 anys i afecta un 30 % de la població femenina.

La senil és deguda a la deficiència de calç relacionada amb l'edat i provoca un desequilibri entre la velocitat de degradació i de regeneració òssia. Afecta majors de 70 anys i és dues vegades més freqüent en les dones que en els homes. L'allargament de la vida i la baixa qualitat dels ossos amb els anys són els responsables de la pèrdua de qualitat de vida i de l'augment de fractures en les persones velles. La fractura més greu és la de maluc, la qual pot comprometre de forma important l'autonomia de les persones grans i incrementa la mortalitat entre un 15 i 30%.

L'osteoporosi pot ser secundària a certes malalties, com la insuficiència respiratòria crònica, la insuficiència renal, o els trastorns hormonals, i a l'administració prolongada d'alguns fàrmacs com els corticosteroides, els barbitúrics, etc.

Els factors de risc poden ser de tipus individual com ser de sexe femení, raça blanca o oriental, constitució corporal prima amb escassa massa muscular; presentar menopausa precoç, antecedents familiars de la malaltia; patir anorèxia, diabetis, artritis reumatoide, hipertiroidisme, malalties hepàtiques cròniques.

Els factors de risc poden estar, per altra banda, relacionats amb l'estil de vida com dèficit de calç, fumar més de 20 cigarretes per dia, sedentarisme, ús prolongat de certs medicaments. També influeixen el clima, perquè la manca de sol disminueix l'activació de la vitamina D, la qual millora

l'absorció intestinal de la calç. Un baix nivell socioeconòmic s'associa amb una dieta insuficient o pobra.

En una malaltia que pot afectar el 30% de la població major de 45 anys i pot arribar a una prevalença del 50% a partir dels 80 anys la prevenció és primordial.

Les mesures preventives comencen amb l'adquisició òptima de la massa òssia al llarg del creixement i en endarrerir la seva pèrdua en els adults. En les edats més avançades l'objectiu fonamental serà evitar caigudes que puguin provocar fractures.

La nutrició, l'activitat física, l'exposició solar i l'evitació d'hàbits tòxics són els eixos preventius.

La dieta habitual ha de ser rica en calç, llet i derivats, peixos blaus, tofu, batuts de soja, fruits secs i verdures. S'ha de reduir el consum de sucre i el consum de greixos saturats, com les carns molt greixoses o els embotits, perquè dificulten l'absorció normal de la calç a l'intestí. S'ha de reduir, també, el consum de cafè i evitar hàbits tòxics com el tabac i l'alcohol.

Un bon nivell de Vitamina D es pot aconseguir amb una exposició al sol, uns 15 minuts diaris són suficients.

Pel que fa a l'activitat física, els exercicis de càrrega i d'impacte són els més recomanables, com caminar, ballar, pujar escales, practicar el tai chi o el ioga.

Les persones velles poden seguir les mateixes pautes preventives adaptant l'activitat física a les seves capacitats. A més, s'han d'evitar els perills de l'entorn de la llar emprant calçat ajustat i antilliscant, arrambadors i seients al bany, i fer ús de gaiatos o caminadors. Evitar les catifes i els obstacles que afavoreixen caigudes.

L'osteoporosi empobreix els ossos i fa que es trenquin, no queda més remei que moure'ns per aturar-la.

Anàlisis Clíniques

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns i dimecres
de 8:30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49
Tel. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua, Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança, Novomedic...

AQUEST NO ÉS UN CURS NORMAL

Biel Vich,
coordinador de la revista Povimon (revista digital de l'IES Porreres)

Ha “començat” el curs 2013-14 a l'IES Porreres i només podem dir una cosa: no és un curs normal. I no és només aquest començament que és un autèntic no començament per l'èxit aclaparador de la vaga de professors que ha paralytitzat l'institut els quatre primers dies (ho podem dir perquè tot i el seu baix seguiment -menys del 20% segons les dades oficials-, mai una vaga de tan poc èxit havia provocat una afectació tan gran). Per rematar-ho, avui, dia 20 de setembre de 2013, l'APIMA de l'IES Porreres, en solidaritat amb els (suposadament pocs) professors en vaga ha organitzat una jornada “d'escola buida” i cap alumne ha comparegut a l'institut. La majoria de professors han vingut, però les classes no han començat perquè no hi havia alumnes a qui fer classe.

I si aquesta setmana ha estat un començar sense començar, també ha estat l'entrada a l'any 1 de l'era trilingüe a les Illes Balears, una era trilingüe que a l'IES Porreres també comença sense trilingüisme, donat que la conselleria no ens ha enviat cap professor amb el nivell B2 d'anglès exigut per impartir les matèries en aquest idioma. En aquest any 1 de l'era trilingüe els nostres alumnes de 1r d'ESO havien d'impartir Educació Plàstica en anglès segons el pla lingüístic aprovat pel consell escolar (amb més del 90 % de suport) del centre el mes de juny i per tant es va sol·licitar un professor de plàstica amb nivell B2. Però després, el mes d'agost, la conselleria va rebutjar aquest pla i va exigir l'elaboració d'un de nou amb dues matèries en anglès, sense temps, però, per reclamar un professor amb B2, en haver-se tancat ja el procés d'adjudicacions de places d'interins. Aquest segon pla va ser rebutjat pel consell escolar amb un sol vot favorable, però per mandat de la conselleria és el que “s'aplicarà”. Novament ens trobam amb una aplicació que és una no aplicació. I és que, els alumnes de primer d'ESO, començaran el curs sense impartir cap matèria en anglès tot i que segons la conselleria els sobren més de 3700 professors amb nivell B2 (es veu que no n'hi havia cap d'educació plàstica entre aquests 3700 i era impossible reclamar-ne cap de música).

També és un any d'experiments pedagògics sorprenents, com impartir una matèria en un idioma, en el nostre cas el castellà i l'anglès, amb uns llibres en un idioma diferent, el català. És el que mana el pla lingüístic de centre no aprovat pel consell escolar, però que la conselleria fa “aplicar”. La matèria es fa en castellà, però, en quin idioma es faran les lectures del llibre de text? En quin idioma escriuran al quadern els enunciats dels exercicis i problemes dels deures? En quin idioma escriuran les respostes? En quin idioma estudiaran la teoria del llibre per preparar els exàmens? En quin idioma contestaran les preguntes dels exàmens? en castellà? en català? en catañol o castellerquin? Una matèria que es fa en castellà, però sense fer-la en castellà, almenys sense fer-la del tot, unes classes dignes d'aparèixer a una cançó de “Ossifar” o a un monòleg de “El Casta”, és aquesta la normalitat que ens espera?(no ens hem fet les mateixes preguntes respecte a l'anglès perquè, insistesc, enguany no es farà cap matèria no lingüística en anglès)

Aquest també pot ser el darrer curs en que professors i alumnes tinguin llibertat per vestir-se com vulguin per anar a fer classe. Sembla que es prohibirà l'entrada a l'institut de tota persona que porti qualsevol símbol reivindicatiu, de protesta o que manifesti qualche tipus d'ideologia. Ja no es podran portar llaços quatribarrats, o camisetes de la plataforma crida. Es prohibiran les camisetes del Barça per no evidenciar catalanisme, o les del Madrid o de la selecció espanyola per no evidenciar espanyolisme? Es prohibirà anar vestit de verd per no mostrar rebuig de la política educativa del govern? Es prohibiran les jaquetes i els polos “Lacoste” o “Ralph Lauren” fermats damunt les espatlles per no manifestar ideologia liberal-conservadora? I que fem amb les crestes punks o les rastes ... poden expressar anarquisme? Haurem de fer classe nuus, o la nuesa també expressa ideologia? Ens haurem de rapar el cap, o el fet de ser cap-rapat també expressa ideologia?

Per acabar, i gràcies a la llei de convivència als centres, aquest curs pot ser el darrer curs de la revista Povimon a l'IES Porreres, donat que aquesta llei, a banda de

BANCA MARCH
banquers des de 1926

QÜESTIÓ DE CONFIANÇA

La solidesa d'un dels 10 primers grups bancaris espanyols.

Sucursal Porreres
Avda. Bisbe Campins, 4
Tel.: 971.64.71.17

carregar-se la llibertat de càtedra, de pensament, d'opinió i d'expressió dels docents, fa impossible l'exercici de la premsa lliure i crítica als centres escolars. En una revista on no pugui publicar aquest article per mandat legal, jo, no hi vull fer de coordinador, i pens que el millor és que desaparegui o passi a la clandestinitat. Per cert, tampoc m'agradaria viure en un país on no es pot fer premsa lliure, crítica i independent, encara que només estigui prohibit als centres educatius.

En conclusió: un començar sense començar, una vaga sense seguiment que paralitza el sistema educatiu, uns pares que no duen els fills a escola perquè els mestres en vaga puguin anar a fer feina i cobrin per no fer-ne, un trilingüisme sense trilingüisme, unes classes en castellà que es fan majoritàriament en català, (o en català, o en castellanorquin) alumnes i professors que no saben com vestir-se, ni com pentinar-se, ni que dir per no violar la llei, periodistes escolars que s'autocensuren per no tenir problemes, revistes escolars clandestines ...

És o no és un curs normal?

*Avis per als censors i vigilants, aquest article ha estat escrit i elaborat de 8:55 a 9:50, sessió que al meu horari oficial apareix dedicada a la coordinació de revista i de 9:50 a 10:45 (hora lliure), ara me'n vaig a fer una guàrdia de pati on procediré a no guardar els 0 alumnes que omplen un pati buit .

PER UNA EDUCACIÓ PÚBLICA DE QUALITAT I EN CATALÀ

Antoni Riera. Membre de la Junta de Premsa Forana

Les Illes Balears en general i Mallorca en particular viuen aquestes setmanes un dels moments més convulsos de la seva història recent. De tothom és sabut que les ordres donades per Madrid d'apujar ràtios als centres escolars i augmentar hores als docents va provocar a les Illes Balears la pèrdua de 1.000 llocs de feina en el sector educatiu, amb una incidència molt especial en els departaments d'orientació i suport. A aquestes mesures se n'hi afegiren d'altres com la supressió de les beques de menjador, la no cobertura de les baixes fins a un mes d'haver-se produït, etc. En definitiva, unes mesures que deixaren tocat un sector sensible com l'educació pública, una de les potes que sustenten l'estat del benestar.

Durant el curs passat, però, aquesta llavor enquistada va ser regada amb un pla que, ja de bon principi va ser rebut amb l'oposició frontal per part del cos de docents, que va mostrar el seu rebuig amb la campanya d'Enllaçats pel català. Ja a final del curs, els docents es constituïren en assemblea i posaren els fonaments d'una mobilització que havia d'acabar amb una aposta valenta en defensa d'un ensenyament públic de qualitat i en la nostra llengua: una vaga indefinida.

Amb més de 5.000 signatures d'aval, i més de 1.000 assistents en assemblea, l'assemblea de docents convocà la vaga indefinida. Pocs dies abans, l'afiliació de l'STEI ja havia fet el mateix i aquest sindicat fou secundat per CCOO, UGT i, finalment, ANPE. A partir d'aquí, els fets s'han desencadenat de manera tan veloç com inèdita i sorprenent. El seguiment d'aquesta vaga indefinida ha estat superior al de les convocatòries de vagues puntuals del curs passat i els sentiments de complicitat i solidaritat s'han desplegat arreu del territori illenc, nacional i estatal. El degotís d'adhesions a les reivindicacions dels mestres i professors és constant i creixent, el suport econòmic als vaguistes suma doblers a cada dia que passa i ja en els primers dies de mobilitzacions han comptat amb un suport imprescindible per garantir l'èxit de l'escomesa: la solidaritat dels pares i mares i dels alumnes. És tota la comunitat educativa la que dóna suport a la causa dels docents i les mestres de solidaritat ja han

transcendit fins i tot més enllà i arriben des de tots els sectors socials. Mallorca i les Illes Balears viuen aquests dies jornades històriques, amb mobilitzacions de milers de persones gairebé cada dia i amb un teixit organitzatiu que fa amplifica la reivindicació i la fa visible i sensible a tots els racons de la societat illenca. El Govern de José Ramón Bauzá, per part seva, s'ha mostrat opac i impermeable a les reivindicacions i mobilitzacions i ha menyspreat de manera continuada la figura del docent, sense voler escoltar la veu dels professionals a l'hora de proposar canvis en la política educativa de la comunitat autònoma.

L'Associació de Premsa Forana de Mallorca, sempre atenta als esdeveniments que marquen l'agenda política i social de l'illa vol mostrar també el seu suport explícit, compromès i solidari a la causa dels mestres i professors de les Illes Balears que aquests dies sacrifiquen el seu sou per reclamar que es derogui el TIL i que es recuperin les places de professorat fins ara suprimides. És per això que, mentre duri el conflicte hem convidat tots els nostres associats a lluir a les seves capçaleres la camiseta verda que ha simbolitzat aquest moviment, així com també a publicar aquest article.

A més, en decisió acordada per la junta directiva, la nostra associació aportarà 600 euros a la caixa de resistència de l'Assemblea de Docents.

BOJOS PER LA CUINA

Maria Antònia Sureda (receptes) i Pere Muntaner (fotografies)

ALBERGÍNIES AMB SALSA DE PINYONS

Ingredients per a 4 persones:

4 albergínies mitjanes
800 g de tomàtiques madures ratllades

4 alls
40 g de pinyons
10 brins de julivert
sal
pebre bo
oli d'oliva per fregir

Preparació:

Netejau les albergínies i tallau-les a làmines de ½ cm longitudinalment. Salau-les i posau-les a degotar dins un colador durant 1 hora.

Pelau i picau els alls.

Fregiu les làmines d'albergínia i col·locau-les damunt paper absorbent perquè desprenguin l'excés d'oli.

Netejau el julivert. Picau-lo dins el morter amb els pinyons.

Si us ha quedat molt d'oli dins la paella, eliminau-ne una part. Sofregiu-hi ara els alls picats, a poc foc. Incorporau-hi la tomàtiga ratllada. Salpebrau el conjunt i coeu la salsa a foc mitjà. Quan ja sigui pràcticament cuita (brillant), afegiu-hi la picada del morter i feis coure la salsa 2 minuts més.

Col·locau les làmines d'albergínia dins una greixonera o rostidora. Abocau-hi la salsa per damunt. Sacsau la greixonera perquè la salsa es distribueixi uniformement.

Enceneu el forn a 180°. En ser calent el forn, introduïu-hi la greixonera i feis coure les albergínies amb la salsa durant 15 minuts.

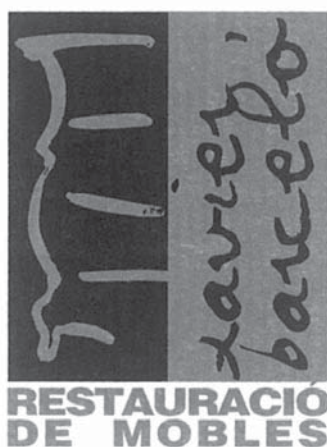
Nota:

També podeu escalfar-les al foc (però sense remenar, sacsant la greixonera), si teniu pressa o no voleu fer servir el forn.

Graduat Social

Av. Bisbe Campins, 3
07260 PORRERES
Tel. 971 16 80 38

c/ cerdà, núm. 105
tel. 971 168 072

07260 porreres
mòbil 687 559 600

POEMA

Andreu Arranz Morell

Meitat dona meitat deessa,
la pluja t'indica el camí
amb alè de fruita
i llàgrimes de blat i grills.

Sempre és demà
i l'enyor hi és sempre,
i sagna el tronc llorejat
saba blanquinosa d'ahir
que l'esdevenidor farà emblavida.

Aroma de mite i terra
tenia el teu esguard de colors
besant-me els ulls malalts,
i jo t'acaronava la gorja madura
i les cuixes meloses...

Jo mirava molt endins dels teus ulls
i sa mar em tornà la lletania de miratge:

«Dóna'm la mà...
Tenc set de tu
i bec el turment de les roselles.»

Llavors,
no férem l'amor;
l'amor ens feu a nosaltres.

30-IV-13, Montuïri

GLOSÀRIUM

Joan Barceló, *Fusteret*

A s'hora de criticar
i de fotem-nos un poc,
no hi ha res com en Bauzà.
Amb ses parides que fa
darrerament dona joc :
ara se baixa el calçons
a davant els hotelers
i suara per fotre més
en una maniobra "expres"
imposa un TIL per collons.

No vos fieu d'un President
que governa per decret,
se'n riu de l'estat de dret
i s'enfronta al cos docent
d'una manera indecent.
I la senyora Botella
si just sap es castellà,
ha de tenir més pipella
i no ha de voler parlar
amb anglès "esTIL Castella".

BAR
CA'N
GUILLEM
ENTREPANSTAPESPIZZES

AV. BISBE CAMPINS, 1 PORRERES 971 647 495

Estanc Can Poo

Segells de goma. Tota casta d'impresos d'impremta.

Havans gravats per a festes.

Llibres de text. Revistes. Articles de papereria.

Juguetes. Perfumeria. Articles de regal

Avinguda Bisbe Campins, 12 • Porreres.

Tel. 971 16 66 36 - Fax: 971 64 70 24

VERSOS ENLLAÇATS

Andreu Arranz Morell
Jaume Rosselló Tomàs
Jaume Rosselló Salleras

Versos enllaçats amb Salvador Espriu,
Bartomeu Rosselló-Pòrcel i
Vicent Andrés Estellés:

Et preparaves per a ben morir.

T'arrancaren els ulls de la carn
i semblava que les roselles volien sobreviure't
per demanar-te més llum en l'agonia.

Ho diré clar i com la bèstia maltractada:
Sóc avar de la llum que em resta dins els ulls...

Jo t'invoco, estrella del dia,
negra Lluna, Sol nocturnal,
mentre bleixa l'aire malalt de la nit
i mor tot el món, mentre tot esdevé
perfumat de llet i carn i fruita florida,

En aquestes hores ombrives
i plenes de fum violat,
quan tota la vida és ma sang
tornada clepsidra eternal
a la muntanya més alta,

Car ***tota la meva vida es lliga a tu,
com en la nit les flames a la fosca.***

Andreu Arranz Morell

Versos enllaçats amb *LA PELL DE BRAU* de
Salvador Espriu:

***Diversos són els homes i diverses les parles
i han convingut molts noms a un sol amor.***

Un amor ample i lleuger
fidel al feixuc bategar de les ones del mar,
a la terra despullada i crua,

als silencis dels compassos impossibles
que ens envolten i regiren
quan, aferrats l'un amb l'altre,
endevinam aquell mot, suau, petit,
com una besada que ho diu tot.

Aleshores...
no fan falta banderes, decrets,
lleis ni pressions mediàtiques.

I tu...
amb quin idioma parles?

Jaume Rosselló Tomàs

Versos enllaçats amb *PROPIETATS DE LA
PENA* de Vicent Andrés Estellés:

***Assumiràs la veu d'un poble
i serà la veu del teu poble
i seràs, per a sempre, poble
i patiràs i esperaràs.***

Vendran decidits a cercar-te
per compartir el seny i la capacitat
Vendran trists i neguitosos,
submergits en l'ansietat dels fràgils.
O bé vindran desimbolts i alegres,
fluids en llibertat, sense càrrec ni responsabilitat.

El meu, el teu, el seu poble
qui, quan, com el vestim?

I en acabar...
només assumirem com a nostre
el que ens neix dels porus de la pell cap a dintre.
La resta... són cadenes.

Jaume Rosselló Tomàs

Versos enllaçats amb *ELS DIUMENGES A LA TARDA REBÍEM VISITES* de Josep Maria Llompart:

*Deixaven els abrics al penja-robes
com qui hi deixa la pell de la mort pròpia.*

Penjaven les ombres amb una vaga sensació hivernal,
com si fes falta un braser.

Gairebé era, com si tinguessin els braços esponjosos,
xuclaven la tensió que es veia clara
entre els queixals i, efectivament, queixes.

El temps passà a cops de plom,
a mesura que passava, més pesat.
Així va concloure el judici casolà,
sense assignar una pròxima data.

Jaume Rosselló Salleras

Versos enllaçats amb *TERRA NATAL* de Marià Villangómez:

*Arrelat com un arbre dins la terra:
no ser núvol endut d'un poc de vent.*

Ser insistent com el nen que s'aferra
a la mare, quan té una juguina en ment.

Dret segueixo i dret he estat:
bona sola i fonaments de vida.

Dret segueixo i dret he estat:
el caminar d'unes passes sense mida.

Jaume Rosselló Salleras

S'estanc

vell

Cafè - Restaurant

Carrer Palma, 29
Tel. 971 56 05 23
Vilafranca de Bonany

**PAPERERIA
ALMOINA**

Llibreria

Fotocòpies

Objectes de regal

C/. Almoina, 10
Tel. 971 16 80 19

i ara, Solarium

Non Estil
PERRUQUERIA I ESTÈTICA

UNISEX	
PERRUQUERIA	ESTÈTICA
extensions	depilacions
tallats de moda	neteja cutis
tints	decoració d'ungles
banys de color	tint de pestanyes
tota casta de metxes	moldejats de pestanyes
moldejats	massatges
desarrissat	manicures
recollits	pedicures
núvies	maquillatges
comunions	
etc...	

**obert de dimarts a divendres de
9 a 12 i de 15 a 20 h
dissabte tot el dia**

C/ Passaratx, 114
Tel. 971 166 646 - PORRERES

PORRERENC, ESTUDIANT DE MEDICINA DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

JOAN TONI PUIGSERVER ROSSELLÓ

Joan Ferrà Sansó

Som en Joan Toni Puigserver Rosselló, tenc 23 anys, estudiï Medicina a Barcelona des de fa cinc anys i, si tot va bé, d'aquí a un any hauré acabat la carrera, tot i que encara quedaran uns quants anys més d'especialització.

La universitat on estudiï és la Universitat de Barcelona, una de les que hi ha a la Ciutat Comtal per poder estudiar Medicina.

La facultat està situada al cor de l'Eixample de Barcelona i envoltada per l'Hospital Clínic, on es realitzen pràctiques d'algunes assignatures. Altres les feim a diferents hospitals i centres d'atenció primària amb els quals la universitat té convenis per tal que els estudiants hi puguem realitzar les pràctiques.

En certa manera, la Facultat de Medicina està una mica aïllada de la resta de facultats, ja que moltes estan situades a la zona universitària de la ciutat.

Durant els tres primers anys que vaig viure a Barcelona ho vaig fer al CMU Ramon Llull i aquests dos últims he compartit un pis amb altres estudiants.

Viure a un col·legi major o a una residència és una experiència que recomanaria a tothom que vagi a estudiar fora de Mallorca, ja que t'ajuda molt en el procés d'integració a la nova vida. És un canvi molt substancial passar de Porreres, on hi has estat sempre, a viure a una gran ciutat com pugui ser Barcelona. A més, et permet conèixer molta gent de molts llocs diferents i és una experiència enriquidora. De fet, tots els companys de pis amb els quals visc tenim en comú haver viscut al col·legi major i ser illencs.

Estant a Barcelona, el que més trob a faltar és el menjar d'aquí. Està molt bé que quan arribis a

casa puguis trobar el menjar fet i només hagis de seure a taula i no preocupar-te de res més. Però allà no és així. T'has de preocupar de comprar, de cuinar, d'intentar fer-ho una mica bé per no acabar menjant sempre el mateix... I, evidentment, no és el mateix el menjar de sa padrina que el menjar que puguis preparar-te tu mateix. Per altra banda, això t'ajuda a espavilar-te i a veure que no tot és tan senzill.

Viure a Barcelona significa estar fora de casa i de l'illa, i això dificulta poder tornar a casa sovint. Allà veus els amics que viuen a Girona, a Tarragona i a altres pobles de les comarques properes que cada setmana se'n tornen a casa... i, per a nosaltres, no és tan fàcil.

Una ciutat tan gran com Barcelona t'ofereix moltíssimes possibilitats de tot tipus, que no pots trobar a un poble com Porreres, però jo no ho canviaria. Allà pots trobar des de cinemes, grans magatzems, teatres... fins a zones per anar a passejar devora la mar o per algun parc. Encara que pertot hi ha molta gent i no sempre és fàcil desconnectar. En canvi aquí, si vols anar a passejar, pots anar per foravila i ja t'ajuda a evadir-te una mica.

Quan torn de vacances aquí, generalment sol coincidir amb Nadal i Pasqua. Després de Nadal, tenc els exàmens finals del primer quadrimestre i, per tant, em toca estudiar. Per Pasqua, si hi ha sort i ja fa bon temps, m'agrada anar a veure la mar, però moltes vegades coincideix amb el final

d'algunes pràctiques i també toca estudiar una mica per a l'examen de pràctiques.

Una altra cosa que m'agrada quan vénc a Porreres és aprofitar per menjar aquells plats típics d'aquí que jo sóc incapaç de fer-me a Barcelona. És una de les coses que més m'agraden!

Estant a fora he après a valorar la tranquil·litat tant del poble com de l'illa. La vida allà és anar sempre amb presses, renou, molta de gent que es mou amunt i avall, etc. En canvi aquí tot és més calmat i parsimoniós, però en certa manera també és el nostre caràcter. De fet, sovint els amics i les amigues d'allà em diuen que mai no em veuen estressat, però és perquè tanmateix tot arriba i arribarà igual amb nervis o sense.

En general, crec que la gent catalana que jo conec té una idea més o menys correcta de les illes i les coneixen una mica així com són realment, però sí que en segons quines coses o comentaris sembla com si pensessin que aquí encara no estam tan avançats com ells, sobretot en temes de tecnologies. Però a poc a poc van veient que realment tampoc no som tan diferents. Sobretot el que més coneixen són les platges i el turisme de sol i platja, que és el que veuen per la televisió o els diaris. De fet, al principi tothom que em demanava d'on era, quan li deia que al meu poble no hi havia la mar quedaven estranyats.

Una de les coses que vaig haver de deixar quan me'n vaig anar a Barcelona va ser l'esport. Sempre havia jugat a futbol en diferents equips i quan vaig partir ho vaig haver de deixar. Jugava un poc amb l'equip del col·legi major, però poca cosa.

Al tercer any de ser allà vaig apuntar-me a un club d'atletisme, i córrer s'ha convertit en una de les meves maneres de relaxar-me i de fer activitat física (que no tot pot ser estudiar). De fet, l'any passat vaig córrer i vaig acabar la Marató de Barcelona. El fet de córrer m'ha permès visitar molts pobles i ciutats de Catalunya, i així els diumenges al matí vaig a algun lloc de Catalunya i hi pas el matí. També he visitat molts llocs de la ciutat,

però al principi quan vaig partir pensava que podria anar a molts llocs i conèixer Catalunya i no ha estat així. Els caps de setmana entre un poc de feina, alguna cursa o el que sigui i descansar una mica, passen volant i, quan te n'adones, ja torna a ser dilluns i cal començar, o seguir, una altra vegada.

Estudiar a fora és una experiència que al principi pot resultar una mica difícil, perquè vol dir sortir d'allà on has viscut sempre, de la gent que coneixes, de la teva família... però jo crec que és una experiència que tothom que pugui hauria de viure. Obre moltes portes, t'ajuda a obrir els ulls i a veure que no tot és tan fàcil, i aprens moltes, moltíssimes coses que el dia de demà poden ser útils.

CONEIXEM PORRERES?

EL COL·LEGI VERGE DE MONTI-SION DEDICARÀ EL CURS A CONÈIXER MÉS EL POBLE

CC Verge de Monti-sion

L'escola ha decidit que el fil conductor del curs 2013-2014 sigui Porreres. La nostra intenció és mostrar la història del poble, el patrimoni, l'entorn social i cultural i els seus elements més representatius. Són molts els aspectes que volem que els alumnes coneguin del nostre municipi i això és més senzill d'aconseguir si hi dedicam tot un any.

Cada curs dedicam diverses sessions a estudiar el poble, feim sortides a peu i en bicicleta pel terme, anam a la biblioteca, al mercat, etc. però sempre ens queden coses per veure i estudiar per manca de temps. Entre d'altres coses, volem conèixer més el paisatge i la gent, quins són els edificis, els indrets i els personatges representatius de Porreres, saber situar els diferents punts de la vila, veure de la funcionalitat de les coses, dels canvis en el temps, imaginar situacions històriques, conèixer i respectar les festes i tradicions, així com les creences antigues, etc.

Es tracta d'aprendre a partir sempre de l'entorn propi i més immediat, la localitat com a objectiu. Pensam que treballar a partir del seu medi representa per a l'alumnat un com-

promís amb el lloc concret on viu, una integració plena dins la seva cultura i l'entorn que l'envolta.

Sabíeu que a Porreres tenim barris? I quins són? Idò nosaltres ja ho hem començat a investigar! Cada classe de primària ha escollit un dels barris de la Vila. Aquest barri serà el punt de partida per conèixer de mica en mica tot el nostre casc urbà. Els més petitons, els alumnes d'infantil, posaran el color més festiu i alegre al fil conductor d'enguany ja que ells prendran la denominació de l'aula a partir de les festes i tradicions del poble per després ampliar-ho.

Cada aula treballarà el seu barri per després intercanviar informació entre els diferents grups i conèixer la resta de barris que formen el poble on vivim. La nostra intenció és relacionar i comparar l'escola amb el municipi. Les aules seran els barris i de la unió d'aquests barris en sortirà el nostre poble. Per tant, tots junts feim escola i poble. Cada aula en totes les seves peculiaritats forma part de l'escola que a la vegada la fa única i diferent. Per tant, si coneixem els barris de Porreres coneixerem millor Porreres com a conjunt.

Un dels nostres objectius és que adquireixin habilitat i autonomia en fer ús de plànols, taules, internet, horaris, biblioteca, etc. Volem que investiguin, que cerquin edificis a partir de fotos o fer-les ells mateixos i que tinguin l'oportunitat d'actuar com a veïns crítics escoltant i demanant informació a

diferents persones del poble. Volem, per tant, formar els nostres infants com a ciutadans i ciutadanes interessats en la valoració i el manteniment del llegat del passat, participatius en el seu dia a dia i corresponsables en la construcció del seu futur.

Sabem que només es pot estimar i respectar allò que es coneix i per això desitjam que els nostres alumnes coneguin, estimin i respectin més el nostre poble, ple de racons per descobrir.

Per acabar, voldríem donar l'enhorabona a totes les persones que d'una manera o altra feren possible la guia "Conec Porreres pas a pas", que farem servir com a eina molt útil i que serà la base de tota la feina d'enguany.

Excursió en bicicleta pel terme de Porreres.

CARTA DE L'APIMA DE L'ESCOLA NOVA A LA BATLESSA I REGIDORS

Senyora batlessa i senyors regidors i regidores de l'Ajuntament:

Abans de començar, volem agrair l'opunitat que ens heu facilitat perquè la veu dels pares de la nostra associació sigui escoltada. Hem vingut aquí moguts per la preocupació davant uns fets i unes circumstàncies del tot extraordinàries que afecten de ple les nostres famílies: ens referim, per si no ho heu intuït, a la vaga indefinida d'educació, motivada bàsicament per l'aplicació del decret TIL.

Nosaltres no som polítics, som senzillament pares que intentem fer tot el que podem i més per surar una nova generació de ciutadans i ciutadanes en un món que volem millor. I en aquesta tasca volem dir la nostra perquè en som la part més interessada.

Però en aquest cas concret, el Govern que ens representa a tots, no ha volgut escoltar, no ens ha valorat. Com a exemples, basta recordar que:

- mentre es tramitava el projecte TIL de l'Escola Nova se'ns va demanar opinió en una consulta *no vinculant*. Això vol dir, bàsicament: "veniu, expressau l'opinió, que tanmateix farem el que voldrem". Molts ja n'hi hi van anar...
- el TIL propi del nostre centre, que com a pares *vàrem aprovar* en el Consell Escolar, va ser rebutjat per la conselleria d'Educació.
- l'associació FAPA, que ens representa a nivell de tot Mallorca, tampoc no ha volgut ser escoltada ni rebuda.

Aleshores feim una reflexió en veu alta: si no ens escoltau a nosaltres, pares, principals afectats, a qui heu d'escoltar?

Mentrestant, els nostres infants estan rebent una atenció mínima al centre en una dinàmica que no duu camí d'aturar-se. Posem-nos en el lloc les famílies dels nins i nines de 3 anys que comen-

cen: als habituals nirvis del "començar l'escola dels grans" afegiu-li ara que no coneixen la seva mestra ni ho faran per ara, que els troben massa petits per deixar-los al centre,... I els de sisè, que el curs vinent hauran d'anar a l'institut Com els afectarà al rendiment acadèmic? Aniran endarrerits de matemàtiques o de llengua?

És bàsicament aquesta sensació de desatenció de les nostres demandes que ens motiva a plantar-nos avui aquí a fer-vos aquestes tres peticions:

Primera, que la senyora batlessa, com a màxima representat del municipi, intercedeixi per nosaltres, ens empari davant el conflicte que s'ha generat. Li demanem en nom dels pares i familiars signants d'aquesta sol·licitud que demani a la conselleria d'Educació una mediació entre els professionals docents i la institució. Que es parli i es negociï i s'arribin a acords que permetin posar punt, el més aviat possible, a la vaga indefinida.

Segon, entenent que en el sistema democràtic tots els membres de la corporació municipal són elements necessaris (tant si governen com si no) demanem a tots els regidors i regidores dels diferents partits polítics que la integren que, en la mesura de les seves possibilitats, facin l'impossible per ajudar a resoldre aquesta situació. Reuniu-vos, asseieu-vos, parlau-ne, usau els contactes que teniu, feis ús de les telefonades... El que sigui. La situació és prou urgent per apel·lar al sentit de la responsabilitat per damunt de posicions ideològiques o disciplines de partit.

Tercer, com a pares preocupats per l'educació entenem les reclamacions de la vaga i valoram molt l'esforç que els mestres de l'escola fan pels nostres fills, que són els seus alumnes. Un esforç que els empobreix cada dia que passa. Per això us volem fer avinents que està oberta una caixa de resistència per fer front a les necessitats més imperioses dels docents i animar-vos a fer una donació personal.

CARTA DE L'AMPA I CLAUSTR DEL CCVERGE DE MONTI-SION

Porreres 23 de setembre de 2013

Davant la situació generada per l'aplicació del TIL per part de la Conselleria, l'ampa i el Claustre del Col·legi Verge de Monti-sion de Porreres vol manifestar el següent:

- No compartim les formes que ha emprat la Conselleria a l'hora d'implantar el TIL. Ha mancat diàleg i consens amb la comunitat educativa.
- No compartim l'aplicació del calendari per manca de realisme i flexibilitat.
- No compartim que la nostra llengua sigui menyspreada amb la implantació d'aquest projecte.
- No compartim la manca de respecte de la Conselleria cap a tota la comunitat educativa.

Per tot això demanem;

- Diàleg per a resoldre els problemes que dia a dia es van agreujant més i més.
- Que la nostra llengua no sigui minoritzada en els diferents àmbits d'actuació (oposicions, aules, institucions...).

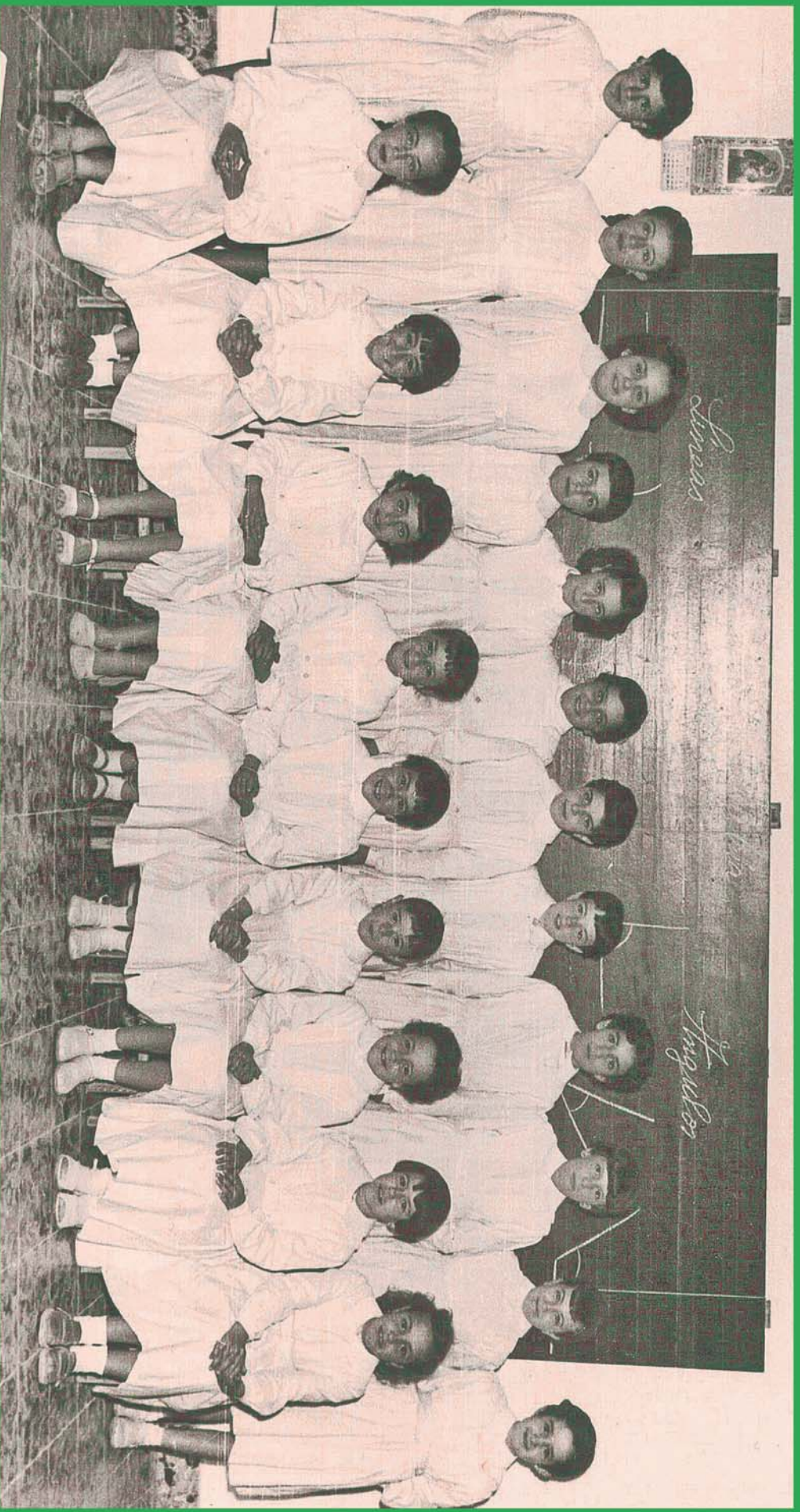
Una solució urgent per al bé de tots.

Recolzem un sistema educatiu de qualitat des de la llibertat de cadascun fent tot allò que consideri el més adient per aconseguir-ho, tot respectant la diversitat d'opinió.

El professorat té un compromís pedagògic amb els seus alumnes i ho manifesten fent o no fent vaga com ho considera oportú.

L'Ampa i el Claustre de professors del Col·legi Verge de Monti-sion.

Esperam de tots vosaltres que, com a ciutadans i com a representants triats pel nostre poble, faceu vostra la nostra demanda, que siau capaços d'entendre i compartir el nostre malestar. Perquè som molts que us ho demanem i perquè necessitem que la normalitat torni el més aviat possible a la nostra escola... Moltes gràcies.

Grup escolar de nines de ca ses Monges de la Caritat de Porreres (juny 1956). Fotos Vidal

D'esquerra a dreta

Fila de darrera: Rosa Garí, Francisca Roig, (?), Bàrbara Barceló, Apol·lònia Guardia, Margalida Vicens, Miquela Blanch, Catalina Soler, Catalina Barceló, Margalida Gornals, Apol·lònia Mestre, Margalida Mora.

Assegudes: Antònia Cerdà, Margalida Mora, (?), Coloma Garí, Antònia Cuenca, Francisca Gornals, Apol·lònia Mestre, Maria Barceló, Catalina Nicolau.

Segons ens ha informat n'Antònia Cuenca, aquesta foto està feta a l'aula de baix que dona al carrer Caritat de l'actual CC Verge de Montsió. La monja que les feia classe era Sor Paula. Tores les alumnes duen el *bauero* blanc que feien servir dins l'aula.